

ROZSUDEK SOUDU (pátého senátu)

19. dubna 2005 *

Ve spojených věcech T-380/02 a T-128/03,

Success-Marketing Unternehmensberatungsgesellschaft mbH, se sídlem v Linci (Rakousko), zastoupená G. Secklehnerem a C. Ofnerem, advokáty, s adresou pro účely doručování v Lucemburku,

žalobkyně,

proti

Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM), zastoupenému J. Weberndörferem a G. Schneiderem, jako zmocněnci,

žalovanému,

* Jednací jazyk: němčina.

příčemž druhým účastníkem řízení u odvolacího senátu OHIM, vystupujícím jako vedlejší účastník řízení před Soudem ve věci T-128/03, je

Chipita International SA, se sídlem v Aténách (Řecko), zastoupená P. Hoffmannem, advokátem,

jejímž předmětem je návrh na zrušení jednak rozhodnutí prvního odvolacího senátu OHIM ze dne 26. září 2002 (věc R 26/2001-1) zamítajícího žádost žalobkyně o navrácení do původního stavu a jednak rozhodnutí prvního odvolacího senátu OHIM ze dne 13. února 2003 a/rebo rozhodnutí ze dne 13. března 2003 (věc R 1124/2000-1) týkajících se námitkového řízení mezi Success-Marketing Unternehmensberatungsgesellschaft mbH a Chipita International SA,

SOD PRVNÍHO STUPNĚ
EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ (pátý senát),

ve složení M. Vilaras, předseda, M. E. Martins Ribeiro a K. Jürimäe, soudci,

vedoucí soudní kanceláře: I. Natsinas, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 14. prosince 2004,

vydává tento

Rozsudek

Právní rámec

- 1 Nařízení Rady (ES) č. 40/94 ze dne 20. prosince 1993 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. 1994, L 11, s. 1; Zvl. vyd. 17/01, s. 146), ve znění pozdějších předpisů, obsahuje následující ustanovení:

„Článek 59

Lhůta a forma

Odvolání se podává písemně u úřadu ve lhůtě dvou měsíců ode dne doručení napadeného rozhodnutí. Odvolání se považuje za podané až po zaplacení poplatku. Písemné odůvodnění odvolání musí být předloženo ve lhůtě čtyř měsíců ode dne doručení rozhodnutí.

[...]

Článek 77

Doručování

Úřad doručuje všechna rozhodnutí a předvolání, jakož i sdělení, která zakládají běh lhůt nebo jejichž doručení je stanoveno jinými ustanoveními tohoto nařízení nebo prováděcím nařízením nebo příkazem prezidenta úřadu.

Článek 78

Navrácení do původního stavu

1. Přihlašovatelé nebo majitelé ochranné známky Společenství nebo i každému jinému účastníku řízení před úřadem, který při prokazatelném zachování péče vyžadované okolnostmi nebyl schopen dodržet vůči úřadu lhůtu, budou na žádost jeho práva navrácena, pokud zmeškání lhůty mělo za následek přímo na základě ustanovení tohoto nařízení ztrátu práva nebo opravného prostředku.

2. Žádost se podává písemně ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy pominula příčina zmeškání. V této lhůtě musí být učiněn zmeškaný úkon. Žádost lze podat pouze do jednoho roku od uplynutí zmeškané lhůty. V případě nepodání žádosti o obnovu zápisu nebo nezaplacení poplatku za obnovu se šestiměsíční dodatečná lhůta uvedená v čl. 47 odst. 3 třetí větě od této roční lhůty odečte.

[...]

4. O žádosti rozhoduje oddělení, které je příslušné rozhodnout o zmeškaném úkonu.

[...]“

2. Nařízení Komise (ES) č. 2868/95 ze dne 13. prosince 1995, kterým se provádí nařízení Rady (ES) č. 40/94 (Úř. věst. L 303, s. 1; Zvl. vyd. 17/01, s. 189), obsahuje následující ustanovení:

„Pravidlo 49

Zamítnutí odvolání pro nepřipustnost

1. Nevyhovuje-li odvolání článkům 57, 58 a 59 nařízení a pravidlu 48 odst. 1 písm. c) a odst. 2, zamítne je odvolací senát jako nepřipustné, pokud nejsou nedostatky odstraněny před uplynutím lhůty stanovené v článku 59 nařízení.

[...]

3. Není-li do uplynutí lhůty pro podání odvolání zaplacen poplatek za odvolání podle článku 59 nařízení, má se za to, že odvolání nebylo podáno, a poplatek za odvolání se odvolateli vrátí.

[...]

Pravidlo 61

Obecná ustanovení o doručování

1. V řízení před úřadem se doručují sdělení v podobě originálů, jejich ověřených kopií nebo kopií opatřených pečeti úřadu nebo dokumentů vytištěných počítačem a opatřených touto pečeti. Kopie dokumentů vyhotovených účastníky samotnými takové ověření nevyžadují.

2. Doručování se provádí:

- a) poštou podle pravidla 62;
- b) předáním podle pravidla 63;
- c) uložením v poštovní přihrádce úřadu podle pravidla 64;
- d) faxem a jinými technickými komunikačními prostředky podle pravidla 65;
- e) veřejným oznámením podle pravidla 66.

Pravidlo 62

Doručení poštou

1. Rozhodnutí, od kterých běží lhůta pro podání odvolání, předvolání a jiné dokumenty určené prezidentem úřadu se doručují doporučeným dopisem s doručenkou. Rozhodnutí a sdělení, od kterých běží jiná lhůta, se doručují doporučeným dopisem, pokud prezident úřadu nestanoví jinak. Všechna ostatní sdělení se zasílají obyčejným dopisem.

[...]

Pravidlo 65

Doručení faxem a jinými technickými komunikačními prostředky

1. Doručení faxem se provádí odesláním originálu nebo kopie dokumentu ve smyslu pravidla 61 odst. 1, který má být doručen. Podrobnosti tohoto odeslání stanoví prezident úřadu.

[...]

Pravidlo 68

Vady doručování

Došel-li dokument adresátovi, avšak úřad není schopen prokázat, že byl řádně doručen, nebo pokud nebyly dodrženy předpisy týkající se doručování, považuje se dokument za doručený dnem, který stanovil úřad jako den obdržení.

[...]“

Skutečnosti předcházející sporu

- 3 Dne 16. září 1997 žalobkyně podala u Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) přihlášku ochranné známky Společenství na základě nařízení č. 40/94. V *ad hoc* formuláři byly obsaženy zejména kontaktní údaje zástupce žalobkyně s uvedením jeho čísla faxu.
- 4 Ochrannou známkou, jejíž zápis byl požadován, je slovní označení PAN & CO, pro výrobky a služby spadající do tříd 11, 30, 35, 37 a 42 podle Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb pro účely zápisu známek ze dne 15. června 1957, ve znění změn a doplňků.

5 Přihláška ochranné známky Společenství byla zveřejněna ve *Věstníku ochranných známek Společenství* č. 54/98 ze dne 20. července 1998.

6 Dne 19. října 1998 společnost Chipita International SA (dále jen „vedlejší účastník“) podala na základě čl. 42 odst. 1 nařízení č. 40/94 námitky, jimž bylo přiděleno číslo věci B 92 413. Důvodem uplatňovaným na podporu námitek bylo nebezpečí záměny mezi přihlašovanou ochrannou známkou a přihláškou ochranné známky Společenství vedlejšího účastníka podle čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94. Tato přihláška, která byla podána dne 30. srpna 1996 pro výrobky spadající do třídy 30 podle Niceské dohody, vypadá následovně:

7 Námitky směřovaly výhradně proti zápisu slovního označení PAN & CO pro výrobky spadající do výše uvedené třídy.

8 Rozhodnutím č. 799/1999 ze dne 22. září 1999 námitkové oddělení zamítlo přihlášku ochranné známky Společenství žalobkyně, ale výlučně co se týče výrobků obsažených ve třídě 30 podle Niceské dohody.

9 Faxem ze dne 21. února 2000 OHIM požádal žalobkyni, aby zaplatila poplatek za zápis.

- 10 Po telefonickém kontaktu mezi zmocněncem OHIM a zástupcem žalobkyně bylo zástupci žalobkyně dne 25. dubna 2000 zasláno e-mailem rozhodnutí námitkového oddělení ze dne 22. září 1999.
- 11 Dopisem ze dne 23. června 2000, který OHIM obdržel dne 26. června 2000, žalobkyně podala žádost o navrácení do původního stavu v souladu s článkem 78 nařízení č. 40/94, jakož i žádost o přístup do spisu a o úhradu vynaložených nákladů.
- 12 Na podporu své žádosti o navrácení do původního stavu žalobkyně uplatnila, že ji OHIM neinformoval o námitkovém řízení B 92413 a že se o něm dozvěděla až v okamžiku, kdy obdržela žádost o zaplacení poplatku za zápis. Tato situace jí znemožnila dodržet lhůtu týkající se předložení připomínek k námitkám vůči ochranné známce Společenství, jakož i lhůtu pro podání odvolání proti rozhodnutí námitkového oddělení ze dne 22. září 1999. Požádala o navrácení práv do stavu, ve kterém se řízení nacházelo jeden rok před podáním žádosti o navrácení do původního stavu a v příloze uvedené žádosti předložila připomínky týkající se námitek podaných vedlejším účastníkem.
- 13 V tomtéž dopise žalobkyně mimo jiné požádala, aby tyto připomínky byly považovány za odvolání proti rozhodnutí námitkového oddělení č. 799/1999 ze dne 22. září 1999 pro případ, že by OHIM usoudil, že je nemožné jí navrátit její práva, a přiložila šek určený k zaplacení poplatku za odvolání.
- 14 Rozhodnutím č. 2480/2000 ze dne 25. října 2000 se námitkové oddělení prohlásilo za nepříslušné k rozhodnutí o navrácení do původního stavu na základě čl. 78 odst. 4 nařízení č. 40/94, pokud jde o nedodržení lhůty pro podání odvolání proti jeho rozhodnutí ze dne 22. září 1999. Navíc zamítlo žádost jako nepřípustnou, neboť byla podána více než rok poté, kdy dne 6. února 1999 uplynula nedodržená lhůta, tedy

lhůta tří měsíců pro předložení připomínek k námitkám uložená OHIM žalobkyni na základě sdělení ze dne 6. listopadu 1998. Rovněž potvrdila, že žádost nebyla v žádném případě opodstatněná, jelikož písemnosti týkající se námitkového řízení B 92 413 byly žalobkyni řádně odeslány.

- 15 Dopisem ze dne 29. listopadu 2000 OHIM informoval žalobkyni o tom, že s její žádostí ze dne 23. června 2000 je rovněž zacházeno jako s odvoláním proti rozhodnutí námitkového oddělení č. 799/1999 ze dne 22. září 1999 (věc R 1124/2000-1).
- 16 Dne 2. ledna 2001 žalobkyně podala odvolání k OHIM podle článku 59 nařízení č. 40/94 proti rozhodnutí námitkového oddělení č. 2480/2000 ze dne 25. října 2000 (věc R 26/2001-1).
- 17 Dne 2. srpna 2002 OHIM vyzval žalobkyni k předložení jejích připomínek ke zprávám o řádném odeslání faxem jednak sdělení ze dne 6. listopadu 1998 obsahujícího doručení námítky a výzvu k předložení připomínek k námitkám ve lhůtě tří měsíců a jednak rozhodnutí námitkového oddělení č. 799/1999 ze dne 22. září 1999. Žalobkyně této žádosti vyhověla dopisem ze dne 2. října 2002.
- 18 Rozhodnutím ze dne 26. září 2002 první odvolací senát zamítl odvolání, které žalobkyně podala proti rozhodnutí námitkového oddělení č. 2480/2000 ze dne 25. října 2000 z důvodu, že žádost o navrácení do původního stavu nebyla předložena ve lhůtách určených nařízením č. 40/94.

- 19 Rozhodnutí prvního odvolacího senátu ze dne 26. září 2002 bylo, po zaslání žalobkyni pro informaci faxem dne 2. října 2002, doručeno žalobkyni v osobě jejího zástupce doporučeným dopisem s doručenkou, která byla řádně podepsána dne 10. října 2002.
- 20 Rozhodnutím ze dne 13. února 2003, které bylo žalobkyni doručeno dne 19. února 2003, první odvolací senát zamítl odvolání podané žalobkyní proti rozhodnutí námítkového oddělení č. 799/1999 ze dne 22. září 1999 z toho důvodu, že uvedené odvolání nebylo podáno ve lhůtě dle článku 59 nařízení č. 40/94, která uplynula dne 22. listopadu 1999.
- 21 Rozhodnutím ze dne 13. března 2003, které bylo žalobkyni doručeno dne 24. března 2003, změnil první odvolací senát výše uvedené rozhodnutí tím, že zejména usoudil, že se má za to, že dotčené odvolání nebylo podáno podle pravidla 49 odst. 3 nařízení č. 2868/95.

Řízení a návrhy účastníků řízení

- 22 Návrhy došlými kanceláři Soudu dne 18. prosince 2002 a 18. dubna 2003 a zapsanými pod čísly věci T-380/02 a T-128/03 žalobkyně podala tyto žaloby.
- 23 OHIM předložil kanceláři Soudu dne 15. července 2003 své vyjádření k žalobě ve věci T-380/02 a dne 11. září 2003 ve věci T-128/03.

- 24 Vedlejší účastník předložil dne 18. srpna 2003 své vyjádření k žalobě ve věci T-128/03, ve kterém navrhoval přerušení řízení a vyčkání vydání rozsudku ve věci T-380/02. Žalobkyně a OHIM byly proti návrhu na přerušení řízení a naopak se vyjádřily pro spojení obou dotyčných věcí.
- 25 Usnesením předsedy čtvrtého senátu Soudu ze dne 3. února 2004 byly věci T-380/02 a T-128/03 spojeny pro účely ústní části řízení a rozsudku v souladu s článkem 50 jednacího řádu Soudu.
- 26 Na základě zprávy soudce zpravodaje Soud rozhodl o zahájení ústní části řízení a v rámci organizačních procesních opatření vyzval účastníky řízení, aby odpověděli na určité otázky a předložili dokumenty, což učinili v určené lhůtě.
- 27 Řeči žalobkyně a OHIM a jejich odpovědi na otázky položené Soudem byly vyslechnuty na veřejném zasedání dne 14. prosince 2004.
- 28 Na tomto jednání žalobkyně upřesnila, že ve věci T-380/02 se domáhá zrušení rozhodnutí odvolacího senátu ze dne 26. září 2002, a nikoliv ze dne 2. října 2002, jak je nesprávně uvedeno v její žalobě. OHIM v tomto ohledu nepodal žádné vyjádření.
- 29 Ve věci T-380/02 žalobkyně navrhuje, aby Soud:

— zrušil rozhodnutí odvolacího senátu ze dne 26. září 2002;

— určil, že žalovaný je povinen „přistoupit k *restitutio in integrum* (navrácení do původního stavu)“;

— uložil OHIM náhradu veškerých nákladů řízení.

30 Ve věci T-128/03 žalobkyně navrhuje, aby Soud:

— zrušil rozhodnutí odvolacího senátu ze dne 13. února 2003 nebo rozhodnutí odvolacího senátu ze dne 13. března 2003;

— uložil OHIM náhradu veškerých nákladů řízení.

31 V obou věcech OHIM navrhuje, aby Soud:

— zamítl žalobu;

— uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení.

Právní otázky

Argumenty účastníků řízení

Věc T-380/02

- 32 Žalobkyně zaprvé vysvětluje, že poté, co dne 21. února 2000 obdržela žádost OHIM týkající se zaplacení poplatku za zápis, si všimla, že chybí jedna třída výrobků, která byla požadována. Uvádí, že po žádostech o vysvětlení jí následně OHIM dne 25. dubna 2000 zaslal e-mailem rozhodnutí námitkového oddělení č. 799/1999 ze dne 22. září 1999, což jí umožnilo dozvědět se o existenci námitek vůči její přihlášce ochranné známky Společenství.
- 33 Tvrdí, že se o průběhu námitkového řízení dozvěděla při četbě rozhodnutí námitkového oddělení ze dne 25. října 2000, které uvádí čtyři dokumenty, které jí údajně byly OHIM zaslány, tedy:
- fax ze dne 6. listopadu 1998 obsahující doručení námitek a oznámení zahájení lhůty tří měsíců, která tedy uplynula dne 6. února 1999, k předložení případných připomínek;

- fax ze dne 3. června 1999, který ji informoval o tom, že starší ochranná známka, na které se námitky zakládaly, byla mezitím zapsána do rejstříku ochranných známek Společenství a že rozhodnutí bude přijato s ohledem pouze na dostupné důkazy;

  - fax ze dne 22. září 1999 obsahující doručení rozhodnutí námitkového oddělení č. 799/1999 z téhož dne;

  - fax ze dne 11. ledna 2000 oznamující vstup výše uvedeného rozhodnutí v platnost a zahájení lhůty tří měsíců pro předložení žádosti o částečnou změnu přihlášky ochranné známky Společenství.
- 34 Přitom žádný z těchto dokumentů nedošel kanceláři zástupce žalobkyně, jejíž vnitřní organizace vylučuje veškerou možnost ztráty nejméně čtyř dokumentů. Žalobkyně byla takto zbavena práva být vyslechnuta, jelikož jí bylo znemožněno vstoupit do kontaktu s osobou, které podala námitky, v průběhu smířčího období, předložit připomínky nebo podat v určené lhůtě odvolání proti rozhodnutí námitkového oddělení č. 799/1999. Žalobkyně tvrdí, že za těchto podmínek a ačkoliv prokázala veškerou péči vyžadovanou okolnostmi, byla zbavena možnosti dodržet lhůty určené OHIM, což odůvodňuje navrácení do původního stavu.
- 35 Žalobkyně uvádí, že právě z důvodu neznalosti stavu námitkového řízení navrhla OHIM, aby její práva byla navrácena do stavu, ve kterém se nacházelo řízení jeden rok před podáním žádosti o navrácení do původního stavu.

- 36 Zadruhé uplatňuje, že nelze přijmout tvrzení OHIM, podle kterého lhůty umožňující napadnout rozhodnutí uplynuly více než jeden rok před podáním žádosti o navrácení do původního stavu.
- 37 V tomto ohledu žalobkyně podotýká, že k datu dne 26. června 1999, tedy jeden rok před podáním výše uvedené žádosti, OHIM o námitkách ještě nerozhodl a že námitkové řízení uzavřelo teprve rozhodnutí příslušného oddělení. Tvrdí, že až do tohoto rozhodnutí plynuly lhůty, chápané ve smyslu „dob“ nebo „plynutí doby“, v jejichž průběhu mohla provést procesní úkony, jako návrh na přerušování námitkového řízení, zpětvzetí přihlášky k zápisu nebo omezení požadovaných výrobků a služeb, nebo by se mohla vypořádat s osobou, která podala námitky. Za těchto podmínek navrácení do původního stavu by mělo být podle žalobkyně přiznáno, jelikož rovněž ztratila možnost uplatnit své právo na podání odvolání proti rozhodnutí námitkového oddělení.
- 38 Žalobkyně zatřetí tvrdí, že OHIM neprokázal, že čtyři dotčené dokumenty byly skutečně doručeny jejímu zástupci, neboť poskytnutí dvou zpráv o odeslání je v tomto ohledu nedostačující, jelikož odeslání faxů mohlo být vadné. Uvádí, že faxové zprávy obecně a konkrétně faxové zprávy OHIM nejsou v žádném případě odpovídající k prokázání doručení. V tomto kontextu by restriktivní výklad čl. 78 nařízení č. 40/94 zastávaný odvolacím senátem znemožnil jakékoliv navrácení do původního stavu, protože když není doručen žádný dokument, není navrácení do původního stavu nikdy možné, jelikož při neexistence doručení nezačíná běžet žádná lhůta.
- 39 Žalobkyně v poslední řadě podotýká, že námitkové oddělení ve svém rozhodnutí ze dne 25. října 2000 nerozhodlo o navrácení do původního stavu vzhledem k uplynulé lhůtě pro podání odvolání a uvádí, že dne 22. listopadu 2000 napsala OHIM, aby bylo rozhodnuto o této části žádosti.

- 40 OHIM tvrdí, že odvolací senát právem zamítl žádost o navrácení do původního stavu podle čl. 78 odst. 2 třetí věty nařízení č. 40/94, jelikož uvedená žádost byla podána více než jeden rok po uplynutí zmeškané lhůty, tedy dne 6. února 1999.

Věc T-128/03

- 41 Žalobkyně se na podporu svého návrhu na zrušení v zásadě dovolává tří žalobních důvodů.
- 42 Zprvė vytýká odvolacímu senátu, že změnil podstatným způsobem odůvodnění i výrok svého původního rozhodnutí ze dne 13. února 2003, a to za porušení pravidla 53 nařízení č. 2868/95, které povoluje pouze opravy zjevných nesprávností. Tato oprava musí být z právního hlediska považována za neplatný úkon.
- 43 Zadruhé tvrdí, že OHIM neprovedl řádné doručení svých sdělení a rozhodnutí.
- 44 Při jednání žalobkyně upřesnila, že OHIM nepožíval naprosté svobody volby, co se týče způsobů doručení vyjmenovaných v pravidle 61 odst. 2 nařízení č. 2868/95, a že měl v projednávaném případě dodržet pravidlo 62 odst. 1 uvedeného nařízení, které stanoví doručení poštou.

- 45 Uvádí, že za účelem prokázání doručení čtyř dokumentů uvedených v bodě 33 výše, které nikdy neobdržela, OHIM pouze předkládá zprávy o odeslání faxů, které nemohou v žádném případě prokázat doručení ve správné a řádné formě. Jedná se pouze o nepřímé důkazy doručení.
- 46 Krom toho jedna z těchto zpráv, která souvisí se sdělením ze dne 6. listopadu 1998 o existenci námitek vůči přihlášce ochranné známky Společenství, je zjevně nesprávná v tom, že se v ní neobjevuje telefonická předvolba Rakouska. Údaj „OK“ obsažený v uvedené zprávě ukazuje, že potvrzení o správném odeslání lze obdržet i v případě chyby při odeslání faxem. Žalobkyně podotýká, že v rozhodnutí ze dne 13. února 2003 odvolací senát neodkazuje na dotčenou zprávu a zkoumá pouze potvrzující zprávu týkající se odeslání rozhodnutí námitkového oddělení ze dne 22. září 1999.
- 47 Žalobkyně zdůrazňuje, že zkušenost v každém případě ukazuje, že je možné obdržet zprávu potvrzující odeslání, zatímco fax nikdy nedošel na místo určení.
- 48 Krom toho se z průzkumu praxe různých vnitrostátních úřadů a Evropského patentového úřadu jeví, že odeslání úředních sdělení, alespoň těch, od kterých běží lhůta, poštou nebo faxem s dodatečnými bezpečnostními mechanismy odpovídají nikoliv pouze právní normě evropské, ale rovněž mezinárodní. Když je dokument odeslán pouze faxem, nemůže být nikdy podán důkaz o správném doručení.
- 49 Zatřetí se žalobkyně v zásadě dovolává porušení práv obhajoby v tom, že jí dosud nebyl umožněn přístup do spisu námitkového řízení požadovaný dne 12. července 2002.

- 50 OHIM navrhuje zamítnout všechny žalobní důvody uplatňované žalobkyní jako neopodstatněné.
- 51 Vedlejší účastník tvrdí, že odvolací senát v rozhodnutí ze dne 13. února 2003 právem usoudil, že existující nepřímé důkazy byly dostatečné k prokázání toho, že rozhodnutí námitkového oddělení ze dne 22. září 1999 bylo skutečně doručeno žalobkyni v tentýž den, a že tudíž žaloba proti němu podaná byla nepřipustná.
- 52 Podotýká, že žalobkyně neposkytla skutečnosti a konkrétněji kopie výpisů o odeslání a přijetí z jejího faxu umožňující vyvrátit skutečnost výše uvedeného doručení.

Závěry Soudu

- 53 Je nesporné, že jak žádost o navrácení do původního stavu, tak odvolání proti rozhodnutí námitkového oddělení č. 799/1999 ze dne 22. září 1999, které vyhovělo námitkám vůči přihlášce ochranné známky Společenství, byly zamítnuty z důvodu, že nebyly podány ve lhůtě určené pro tento účel. OHIM totiž usoudil, že dotčené lhůty začaly běžet od okamžiku, kdy bylo žalobkyni faxem doručeno sdělení ze dne 6. listopadu 1998, kterým byla informována o existenci námitek vůči své přihlášce ochranné známky a o počátku lhůty tří měsíců pro předložení případných připomínek, a rozhodnutí námitkového oddělení č. 799/1999 ze dne 22. září 1999, které bylo doprovázeno dopisem upozorňujícím, že proti tomuto rozhodnutí lze podat odvolání ve lhůtě dvou měsíců od jeho doručení.

- 54 Kromě skutečnosti, že tvrdí, že neobdržela žádný z těchto faxů, žalobkyně tvrdí, že OHIM měl dodržet pravidlo 62 odst. 1 nařízení č. 2868/95, které stanoví doručení poštou, a že zprávy o odeslání faxů nemohou v žádném případě prokázat doručení ve správné a řádné formě, která jediná může způsobit zahájení běhu lhůt.
- 55 V tomto ohledu je třeba připomenout, že průkazný charakter odeslání skutečněného faxem závisí jednak na míře formalismu vyžadované pro dotčený úkon použitelnými ustanoveními a na podmínkách použití metody odeslání samotné, s připomínkou, že obecně odeslání faxem nijak nezpochybňuje závazné právní účinky úkonu. Stanoví-li použitelná ustanovení pro některé úkony zvláštní požadavek formy, je namístě ověřit, zda je jejich odeslání faxem v souladu s uvedenými ustanoveními (rozsudek Soudního dvora ze dne 18. června 2002, Španělsko v. Komise, C-398/00, Recueil, s. I-5643, body 21 a 22).
- 56 V tomto případě pravidlo 61 odst. 2 nařízení č. 2868/95 vyjmenovává různé možné způsoby doručení rozhodnutí a sdělení OHIM, mezi nimiž i odeslání faxem. Každá z těchto metod odeslání je předmětem zvláštního ustanovení, ve kterém jsou vyjmenovány podmínky a způsoby, které jí přísluší.
- 57 Doručení veřejným oznámením ve *Věstníku ochranných známek Společenství*, zmíněné v pravidle 66 nařízení č. 2868/95, se provede pouze tehdy, nelze-li zjistit adresu adresáta, nebo pokud se ukázalo doručení podle pravidla 62 odst. 1 nemožným i po druhém pokusu ze strany OHIM. Doručení uložením v poštovní přihrádce OHIM, uvedené v pravidle 64 nařízení č. 2868/95, zjevně předpokládá, že adresát má zřízenou takovouto přihrádku, do které bude doručovaný dokument uložen.

- 58 Co se týče doručení faxem, pravidlo 65 nařízení č. 2868/95 stanoví, že se provádí odesláním originálu nebo kopie „dokumentu, který má být doručen“ ve smyslu pravidla 61 odst. 1 uvedeného nařízení. Tato poslední formulace svou obecností předpokládá, že tento způsob doručení může být použit, ať je povaha dokumentu, který má být doručen, jakákoliv. Tento závěr je podpořen zněním článku 1 rozhodnutí EX-97-1 prezidenta OHIM ze dne 1. dubna 1997 určujícího formy rozhodnutí, sdělení a oznámení OHIM, které definuje způsob uvádění jména a stupně nebo oddělení OHIM, jakož i jména odpovědného zmocněnce nebo zmocněnců, „[k]dyž se rozhodnutí, sdělení nebo oznámení [OHIM] odesílá faxem“. Odeslání faxem se tedy může týkat všech rozhodnutí nebo sdělení OHIM.
- 59 Pokud jde o doručení poštou, pravidlo 62 odst. 1 nařízení č. 2868/95 stanoví rozdílné zacházení podle povahy doručovaného úkonu. Je totiž třeba připomenout, že podle tohoto pravidla rozhodnutí, od kterých běží lhůta pro podání odvolání, předvolání a jiné dokumenty určené prezidentem OHIM se doručují doporučeným dopisem s doručenkou. Rozhodnutí a sdělení, od kterých běží jiná lhůta, se doručují doporučeným dopisem, pokud prezident OHIM nestanoví jinak. Všechna ostatní sdělení se zasílají obyčejným dopisem.
- 60 Ze znění tohoto pravidla, které se týká všech úkonů, které mohou být doručovány OHIM, vyplývá, že způsoby, které jsou zde popsány, se použijí pouze, když je rozhodnuto o provedení doručení poštou. Nelze mít za to, nemají-li být ostatní způsoby doručování stanovené v pravidle 61 odst. 2 uvedeného nařízení, s výjimkou doručení veřejným oznámením ve *Věstníku ochranných známek Společenství* zbaveny veškerého užitečného účinku, že OHIM má povinnost provádět doručení výlučně poštou u rozhodnutí, od kterých běží lhůta pro podání odvolání a u sdělení, od kterých běží jiná lhůta, což odpovídá rozhodnutí námitkového oddělení ze dne 22. září 1999 a sdělení ze dne 6. listopadu 1998.

- 61 OHIM tudíž mohl platně provést doručení výše uvedených úkonů prostřednictvím faxu, a je tedy třeba posoudit průkazný charakter takto uskutečněných odeslání ve vztahu k podmínkám použití samotného postupu odeslání.
- 62 V každém případě je třeba provést stejnou analýzu, i když usoudíme, že řádné doručení sdělení ze dne 6. listopadu 1998 a rozhodnutí námitkového oddělení ze dne 22. září 1999 vyžaduje, jak tvrdí žalobkyně, odeslání poštou v souladu s pravidlem 62 odst. 1 nařízení č. 2868/95, o němž je nesporné, že v projednávaném případě chybí.
- 63 V tomto ohledu je namíste připomenout, že podle pravidla 68 nařízení č. 2868/95, nazvaného výslovně „Vady doručování“, došel-li dokument adresátovi, avšak OHIM není schopen prokázat, že byl řádně doručen, nebo pokud nebyly dodrženy předpisy týkající se doručování, považuje se dokument za doručený dnem, který stanovil OHIM jako den obdržení.
- 64 Toto ustanovení čteno ve svém celku musí být chápáno v tom smyslu, že OHIM přiznává možnost stanovit datum, ke kterému dokument došel adresátovi, pokud není schopen prokázat, že byl řádně doručen, nebo pokud nebyly dodrženy předpisy týkající se doručování, a že připisuje tomuto důkazu právní účinky řádného doručení.
- 65 Jelikož pravidlo 68 nařízení č. 2868/95 nenařizuje žádnou formu pro poskytnutí tohoto důkazu, je třeba připustit, že tento důkaz může být poskytnut prostřednictvím faxu, pokud mu podmínky použití tohoto postupu odeslání přiznávají průkazný charakter.

- 66 OHIM při jednáních předložil několik příloh, mezi nimiž je obsažen dopis ze dne 22. září 1999, kterým OHIM doručil žalobkyni rozhodnutí námitkového oddělení č. 799/1999 z téhož dne, a sdělení ze dne 6. listopadu 1998, tedy dokumenty, k nimž jsou připojeny příslušné zprávy o odeslání faxem.
- 67 Zpráva o odeslání týkající se doručení rozhodnutí námitkového oddělení č. 799/1999 ze dne 22. září 1999 obsahuje následující údaje:
- „0004336122221918“ na řádku „TELEFONO CONEXION“ (telefonické spojení), odpovídající číslu faxu kanceláře zástupce žalobkyně uvedenému ve formuláři přihlášky ochranné známky Společenství, jemuž předchází číslo „0“ z důvodu spojení vně OHIM;
  - „DR. LINDMAYR“ na řádku „ID CONEXION“ (identifikace spojení), který je členem stejné advokátní kanceláře jako Dr. Secklehner, zástupce žalobkyně;
  - „22/09 16:14“, pokud jde o datum a hodinu spojení;
  - „9“, pokud jde o počet odeslaných stran, což skutečně odpovídá osmi stranám rozhodnutí námitkového oddělení č. 799/1999 ze dne 22. září 1999, k nimž se přidává dopis o doručení z téhož dne;
  - „RESULTADO OK“ potvrzující správné odeslání faxu.

68 Zpráva o odeslání týkající se sdělení ze dne 6. listopadu 1999 obsahuje následující údaje:

- „036122221918“ na řádku „TELEFONO CONEXION“ (telefonické spojení);
- „DR. LINDMAYR“ na řádku „ID CONEXION“ (identifikace spojení);
- „06/11 18:20“, pokud jde o datum a hodinu spojení;
- „11“, pokud jde o počet odeslaných stran, což skutečně odpovídá textu námitek podaných vedlejším účastníkem doprovázenému dopisem OHIM ze dne 6. listopadu 1998 obsahujícím doručení námitek a oznámení zahájení lhůty tří měsíců pro předložení případných připomínek;
- „RESULTADO OK“ potvrzující správné odeslání faxu.

69 Co se týče zprávy o odeslání týkající se doručení rozhodnutí námitkového oddělení č. 799/1999 ze dne 22. září 1999, spojení různých skutečností vyjmenovaných v bodě 67 výše, které jsou všechny uvedeny odvolacím senátem v jeho rozhodnutí ze dne 13. února 2003 (viz rozhodnutí, body 23 a následující), umožňuje přiznat zprávě o odeslání předložené OHIM průkazný charakter, jelikož žalobkyně nepodala v rámci řízení v tomto stupni žádný přesný žalobní důvod ohledně uvedené zprávy ve spojitosti s údaji, které obsahuje.

- 70 V tomto ohledu je třeba uvést, že žaloba jak ve věci T-128/03, tak ve věci T-380/02, v rozsahu, v němž se v ní obecně odkazuje na argumenty obsažené v písemnostech podaných v rámci správního řízení, nespĺňuje požadavky čl. 44 odst. 1 písm. c) jednacího řádu, a nemůž být tudíž vzata v úvahu [rozsudky Soudu ze dne 7. listopadu 1997, Čipeke v. Komise, T-84/96, Recueil, s. II-2081, bod 33, a ze dne 31. března 2004, Interquell v. OHIM – SCA Nutrition (HAPPY DOG), T-20/02, Recueil, s. II-1001, bod 20].
- 71 Co se týče zprávy o odeslání týkající se sdělení ze dne 6. listopadu 1998, žalobkyně jednak tvrdí, že se jedná o „mimořádně pochybný“ dokument, jelikož „část předcházející místnímu identifikačnímu číslu byla pomocí tužky učiněna nečitelnou“.
- 72 V tomto ohledu stačí konstatovat, že dokument předložený žalobkyní v přílohách je ve skutečnosti kopií originálního dokumentu obsaženého na straně 40 ve správním spise řízení vedeného před OHIM, který obsahuje čáru fluorescenčním zvýrazňovačem umístěnou vedle čísla „036122221918“ a nezakrývající žádný údaj.
- 73 Krom toho žalobkyně tvrdí, že není uvedena telefonická předvolba Rakouska, tedy státu, ve kterém se nachází kancelář jejího zástupce, a že navzdory údají „OK“ je nemožné, aby jí za těchto podmínek dotčený fax došel.
- 74 Je třeba nejprve poznamenat, že v rozhodnutí odvolacího senátu ze dne 13. února 2003 i ve vyjádření OHIM k žalobě bylo upřesněno, že údaj jména jednoho z advokátů z kanceláře zastupující žalobkyni, jakož i číslo adresáta uvedené na zprávě o odeslání, jsou výsledkem nastavení přijímacího faxového přístroje. Jak v žalobě, tak na jednání žalobkyně neuvědla žádnou skutečnost takového rázu, aby popřela tvrzení OHIM.

- 75 Dále je zejména namístě uvést, že závěr žalobkyně připomenutý v bodě 73 výše je popřen jejími vlastními prohlášeními v rámci řízení v tomto stupni.
- 76 Žalobkyně totiž při odpovědi na otázku Soudu určenou k ověření přípustnosti žaloby ve věci T-380/02 výslovně uvedla, že dne 2. října 2002 obdržela faxem od OHIM rozhodnutí odvolacího senátu ze dne 26. září 2002. Přitom číslo adresáta uvedené na zprávě o odeslání týkající se faxu ze dne 2. října 2002 je naprosto stejné jako číslo uvedené na zprávě o odeslání týkající se faxu ze dne 6. listopadu 1998, tedy číslo „036122221918“.
- 77 Krom toho spis předložený Soudu obsahuje ještě čtyři další zprávy o odeslání s uvedením výše uvedeného čísla týkající se faxů, ohledně kterých žalobkyně nikdy nepopírala, že je obdržela, tedy:
- fax ze dne 25. října 2000, kterým OHIM doručil žalobkyni rozhodnutí námitkového oddělení z téhož dne zamítající žádost o navrácení do původního stavu;
  - fax ze dne 21. prosince 2000 tvořený dopisem p. Geroulakose, člena námitkového oddělení OHIM, datovaným téhož dne, který sděluje zástupci žalobkyně v odpověď na jeho dopis ze dne 28. listopadu 2000, že uvedené oddělení již není nadále příslušné zasahovat do dotčené věci;
  - fax ze dne 2. srpna 2002, kterým OHIM doručil zástupci žalobkyně sdělení zpravodaje prvního odvolacího senátu z téhož dne;

- fax ze dne 17. října 2002, kterým OHIM zaslal zástupci žalobkyně pro informaci sdělení zpravodaje prvního odvolacího senátu zasláné zástupci osoby, která podala námitky.
- 78 Jeví se tedy, že údaj o telefonické předvolbě Rakouska na zprávách o odeslání nepředstavuje skutečnost nezbytnou pro konstatování úspěšného odeslání faxů zástupci žalobkyně.
- 79 Je ještě třeba zdůraznit, že je nesporné, že v rámci řízení o zápisu přihlašované ochranné známky Společenství, v námitkovém řízení proti této ochranné známce a v řízení o odvolání proti rozhodnutím námitkového oddělení, žalobkyně obdržela velký počet faxů, před i po těchto čtyřech faxech, které údajně neobdržela jediné v průběhu námitkového řízení.
- 80 Pokud ostatně jde o dva další faxy, o kterých žalobkyně tvrdí, že je neobdržela, a sice faxy ze dne 3. června 1999 a ze dne 11. ledna 2000 (viz bod 33 výše), je nutno konstatovat, že OHIM rovněž předložil zprávy o odeslání obsahující skutečnosti, které jim propůjčují průkazný charakter.
- 81 Z předcházejících úvah vyplývá, že OHIM právně dostačujícím způsobem prokázal zejména to, že žalobkyně obdržela dne 6. listopadu 1998 sdělení z téhož dne obsahující doručení námitek a oznámení zahájení lhůty tří měsíců pro předložení případných připomínek a dne 22. září 1999 rozhodnutí námitkového oddělení č. 799/1999 z téhož dne a průvodní dopis s upozorněním, že proti tomuto rozhodnutí lze podat odvolání ve lhůtě dvou měsíců ode dne doručení.

- 82 Tento závěr nelze vyvrátit pouhými obecnými úvahami žalobkyně, pokud jde o údajné poučení ze „zkušenosti“, která ukazuje, že zpráva potvrzující odeslání může být odesílajícím faxovým přístrojem vystavena, i když fax nedošel svému adresátovi.
- 83 Žalobkyně krom toho neposkytuje žádný nepřímý důkaz umožňující si myslet, že zprávy o odeslání poskytnuté OHIM, konkrétněji zprávy týkající se faxů ze dne 6. listopadu 1998 a ze dne 22. září 1999, se nevztahují k dokumentům, které jsou předmětem odeslání. Naopak bylo konstatováno, že celkový počet stránek tvořících každý odeslaný dokument odpovídá údajům obsaženým ve výše uvedených zprávách o odeslání.
- 84 Je ostatně třeba poznamenat, že žalobkyně byla vyzvána odvolacím senátem dne 2. srpna 2002, aby předložila veškeré skutečnosti k prokázání neexistence doručení sdělení ze dne 6. listopadu 1998 a rozhodnutí námitkového oddělení č. 799/1999 ze dne 22. září 1999, ale jak zdůrazňuje odvolací senát ve svém rozhodnutí ze dne 13. února 2003, žalobkyně v tomto smyslu nepředložila žádný důkaz a konkrétněji nepředložila, jak po ní bylo požadováno, kopie výpisů o odeslání a přijetí z jejího faxového přístroje vztahující se k dotýčným dnům, ani neuvedla důvody, které jí v tom mohly zabránit. Teprve až v žalobě týkající se věci T-128/03 žalobkyně poprvé tvrdila, že fax jejího zástupce v té době nebyl nastaven takovým způsobem, aby umožňoval vystavení denních zpráv.
- 85 Za těchto okolností, s přihlédnutím k průkaznému charakteru zpráv o odeslání uvedených v bodech 67 a 68 výše, je namístě usoudit, že jednak doručení sdělení ze dne 6. listopadu 1998 faxem týkajícího se zahájení lhůty tří měsíců pro předložení případných připomínek skutečně zahájilo běh uvedené lhůty, jejíž uplynutí k datu 6. února 1999 zakládá mezník, od kterého se počítá lhůta jednoho roku pro podání žádosti o navrácení do původního stavu. V rozporu s tezí zastávanou žalobkyní, která směřuje k zahájení běhu lhůty jednoho roku od rozhodnutí námitkového

oddělení ze dne 22. září 1999, „nedodržená lhůta“ ve smyslu čl. 78 odst. 2 nařízení č. 40/94 nemůže být chápána jako „plynutí doby“ bez předem určeného okamžiku uplynutí, což v projednávaném případě odpovídá lhůtě, která uplynula až do okamžiku vydání výše uvedeného rozhodnutí.

⁸⁶ Jelikož žádost o navrácení do původního stavu byla podána dne 26. června 2000, a tedy více než jeden rok po uplynutí nedodržené lhůty tří měsíců dne 6. února 1999, první odvolací senát tedy právem rozhodnutím ze dne 26. září 2002 zamítl odvolání podané žalobkyní proti rozhodnutí námitkového oddělení ze dne 25. října 2000, které zamítlo uvedenou žádost, protože nebyla podána ve lhůtě jednoho roku stanovené v čl. 78 odst. 2 nařízení č. 40/94.

⁸⁷ Je namístě jednak usoudit, že doručení rozhodnutí námitkového oddělení č. 799/1999 ze dne 22. září 1999 faxem skutečně zahájilo běh dvouměsíční lhůty pro podání odvolání, jak je stanoveno v článku 59 nařízení č. 40/94, a že uvedená lhůta uplynula dne 22. listopadu 1999. Je přitom nesporné, že žalobkyně podala odvolání a zaplatila poplatek za podání odvolání až 26. června 2000, to znamená opožděně.

⁸⁸ Tento poslední závěr činí neúčinným žalobní důvod vycházející z porušení článku 53 nařízení č. 2868/95, jehož se žalobkyně dovolává na podporu návrhu na zrušení rozhodnutí odvolacího senátu ze dne 13. února 2003 „nebo“ rozhodnutí odvolacího senátu ze dne 13. března 2003.

- 89 Je nesporné, že odvolací senát poté, co v rozhodnutí ze dne 13. února 2003 zamítl odvolání podané žalobkyní jako opožděné, a tudíž nepřipustné, vydal dne 13. března 2003 rozhodnutí, ve kterém nejen opravil nesprávná data některých úkonů, ale také přijal nový důvod k zamítnutí, a sice zaplacení poplatku za podání odvolání po uplynutí lhůty pro podání odvolání, a následně nový výrok, jelikož se má za to, že odvolání nebylo podáno, což má za důsledek vrácení uvedeného poplatku podle pravidla 49 odst. 3 nařízení č. 2868/95.
- 90 Žalobkyně tvrdí, že odvolací senát tímto porušil pravidlo 53 nařízení č. 2868/95, které umožňuje pouze opravy zjevných nesprávností.
- 91 Kromě skutečnosti, že pravidlo 49 nařízení č. 2868/95 směřuje, včetně odstavce 3, k „zamítnutí odvolání jako nepřipustného“, je třeba poznamenat, že obě řešení následně přijatá odvolacím senátem vyjadřují kladnou odpověď na společný problém, v projednávaném případě na problém, zda žalobkyně jednala v rámci odvolání proti rozhodnutí námitkového oddělení č. 799/1999 ze dne 22. září 1999 opožděně nebo nikoliv a to s ohledem na lhůtu dvou měsíců stanovenou pravidlem 59 nařízení č. 40/94.
- 92 Za těchto podmínek, ať se má za to, že odvolací senát přijal rozhodnutí ze dne 13. března 2003 za porušení pravidla 53 nařízení č. 2868/95 nebo nikoliv, žalobkyně v každém případě příslušelo, aby prokázala, že uvedený odvolací senát usoudil neprávem, že nepodala odvolání a nezaplatila poplatek s ním související ve lhůtě určené v článku 59 nařízení č. 40/94, což nečinila, jak bylo konstatováno v bodech 53 až 87 výše.

- 93 Na podporu svého návrhu na zrušení rozhodnutí odvolacího senátu ze dne 13. února 2003 „nebo“ rozhodnutí odvolacího senátu ze dne 13. března 2003, žalobkyně ještě vznáší žalobní důvod vycházející z porušení práv obhajoby v tom smyslu, že přístup do spisu v námitkovém řízení požadovaný od 26. června 2000, dále pak 12. července 2002, jí dosud k datu podání této žaloby nebyl povolen.
- 94 V tomto ohledu je třeba připomenout, že dodržování práv obhajoby představuje obecnou zásadu práva Společenství, na jejímž základě adresátům rozhodnutí veřejných orgánů, které podstatným způsobem ovlivňují jejich zájmy, musí být umožněno užitečně vyjádřit svůj názor [rozsudky Soudu ze dne 16. února 2000, Procter & Gamble v. OHIM (Tvar mýdla), T-122/99, Recueil, s. II-265, bod 42; ze dne 27. února 2002, Eurocool Logistik v. OHIM (EUROCOOL), T-34/00, Recueil, s. II-683, bod 21, a Rewe-Zentral v. OHIM (LITE), T-79/00, Recueil, s. II-705, bod 14].
- 95 Zásada ochrany práv obhajoby je ostatně zakotvena v článku 73 nařízení č. 40/94, podle kterého odůvodnění rozhodnutí OHIM mohou být založena pouze na důvodech, ke kterým měli účastníci možnost se vyjádřit (výše uvedené rozsudky Tvar mýdla, bod 40; EUROCOOL, bod 20, a LITE, bod 13); toto ustanovení se týká jak skutkových, tak právních odůvodnění, jakož i důkazních materiálů [rozsudek Soudu ze dne 3. prosince 2003, Audi v. OHIM (TDI), T-16/02, Recueil, s. II-5167, bod 71].
- 96 V projednávaném případě je nutno konstatovat, že dne 2. srpna 2002 OHIM předal žalobkyni zprávy o správném odeslání faxem sdělení ze dne 6. listopadu 1998 obsahujícího doručení námitek a zejména rozhodnutí námitkového oddělení č. 799/1999 ze dne 22. září 1999 a vyzval žalobkyni k předložení případných připomínek k těmto dokumentům, což žalobkyně učinila dopisem ze dne 2. října 2002.

- 97 Je tedy nesporné, že žalobkyně se dozvěděla a že užitečně vyjádřila svůj názor ohledně skutkového stavu, který je základem rozhodnutí OHIM ze dne 13. února a ze dne 13. března 2003, a že se tudíž nemůže platně dovolávat porušení práv obhajoby. Skutečnost, že obdržela dne 4. července 2003, a tedy po podání své žaloby ve věci T-128/03, další dokumenty patřící do spisu v námitkovém řízení, zejména faxy ze dne 3. června 1999 a ze dne 11. ledna 2000, o kterých tvrdí, že je k uvedeným datům neobdržela, v tomto ohledu postrádá relevanci.
- 98 Konečně je třeba uvést, že žalobkyně se dovolává skutečnosti, že v rozhodnutí ze dne 25. října 2000 námitkové oddělení nerozhodlo o žádosti o navrácení do původního stavu, co se týče nedodržení lhůty pro podání odvolání proti rozhodnutí uvedeného oddělení ze dne 22. září 1999, a že nadále očekává rozhodnutí v tomto bodě.
- 99 Ve skutečnosti se jeví, že námitkové oddělení se prohlásilo za nepříslušné na základě čl. 78 odst. 4 nařízení č. 40/94 k rozhodnutí o této části žádosti o navrácení do původního stavu, jelikož usoudilo, že o ní mohly rozhodnout pouze odvolací senáty.
- 100 Ze spisu vyplývá, že žalobkyně se tomuto řešení nebránila. Dopisem ze dne 22. listopadu 2000 tak navrhla OHIM, aby odvolací senát vydal rozhodnutí o žádosti o navrácení do původního stavu v rozsahu, ve kterém se týká nedodržení lhůty pro podání odvolání proti rozhodnutí námitkového oddělení ze dne 22. září 1999. Krom toho shrnutí argumentace žalobkyně obsažené v rozhodnutí odvolacího senátu ze

dne 26. září 2002 rozhodujícím o odvolání podaném žalobkyní proti rozhodnutí námitkového oddělení ze dne 25. října 2000 neobsahuje v tomto ohledu žádnou zmínku.

- ¹⁰¹ Je tedy namístě konstatovat, že situace uvedená v bodě 98 výše neodpovídá předmětu sporu ve věci T-128/03 a že pouhé dovolávání se žalobkyní, bez uvedení dalších jasných a přesných údajů ohledně případného porušení jakéhokoliv ustanovení nařízení č. 40/94 nebo nařízení č. 2868/94, nemůže být považováno za žalobní důvod pro zrušení rozhodnutí jak ve věci T-128/03, tak ve věci T-380/02.
- ¹⁰² Z předcházejících úvah vyplývá, že žaloby podané žalobkyní musejí být v plném rozsahu zamítnuty.

K nákladům řízení

- ¹⁰³ Podle čl. 87 odst. 2 jednacího řádu bude účastníkem řízení, který byl ve sporu neúspěšný, uložena náhrada nákladů řízení, pokud účastník, který byl ve sporu úspěšný, náhradu nákladů ve svém návrhu požadoval. Vzhledem k tomu, že žalobkyně byla ve sporu neúspěšná, je namístě uložit jí náhradu nákladů řízení vynaložených OHIM v souladu s jeho návrhy. Naopak vzhledem k tomu, že vedlejší účastník ve svém vyjádření k žalobě nepodal návrhy týkající se náhrady nákladů řízení, ponese vlastní náklady.

Z těchto důvodů

Soud (pátý senát)

rozhodl takto:

- 1) **Žaloby se zamítají.**
- 2) **Žalobkyni se ukládá náhrada vlastních nákladů řízení, jakož i nákladů vynaložených Úřadem pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM).**
- 3) **Chipita International SA ponese vlastní náklady řízení.**

Vilaras

Martins Ribeiro

Jürimäe

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 19. dubna 2005.

Vedoucí soudní kanceláře

Předseda

H. Jung

M. Vilaras